

Kart, at Postgangen er af langt mindre Betydning for Forretningssgangen, end den var i tidligere Dage. — Jeg benægter stadig, hvad den ærede Ordfører og ogsaa det ærede Medlem fra Frederikshavn (Nyholm) vedblev at sige, at det eneste postalfte Tog er det, man tager bort. Jeg veed ikke, hvorfor ikke det Tog, der gaar om Dagen, ogsaa skulde have Betydning i postalfte Henseende, jeg fattet det ikke. Særlig for Frederikshavn gjælder det, at det kan have postalfte Betydning, thi det gaar jo fra Frederikshavn Kl. 4 om Morgenen. De have altsaa Tid lige til Midnat til at besvare den Post, de have faaet Dagen før omtrent Kl. 12 eller noget efter, og den Postforsendelse, der kommer med Dagtoget, forisattes alle Vegne hen. Det er derfor høist besynderligt at ville benegte den postalfte Betydning af dette Tog. — Med Hensyn til Gøteborgs-Farten har jeg en anden Mening end den ærede Ordfører, og jeg haaber, at det skal vise sig nok saa vel begrundet, naar jeg siger, at jeg ikke tvivler om, at Frederikshavn—Gøteborgs-farten vil vedblive, nemlig med 6 Ture om Ugen, 3 i hver Retning. Om de norske Forhold kan jeg naturligvis ikke udtale mig bindende, men jeg har ingen Grund til at tro, at den norske Forbindelse vil falde bort. Tidligere var der kun to ugentlige Forbindelser, og det gjør jo stor Forskiel med Hensyn til, hvad man gjør for en Route, om der er Forbindelse en enkelt Gang om Ugen eller en eller to Gange i Døgnet, altsaa en stadig fortsat Route; de, der kun gaa et Par Gange om Ugen, ere ikke saa hange for lidt Ophold. Hvad angaar en Postforbindelse direkte fra Bergen til Newcastle, som den ærede Ordfører antydede, saa kan jeg naturligvis ikke sige, om den vil komme eller ei, det kan jeg ikke vide Noget om. Det vilde jo være en meget alvorlig Udvikling for Norge at paatage sig en saadan Forbindelse, saa jeg tvivler dog noget paa, at hvis den strax skal udvikles, man saa kommer saa nemt til den. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Route kan efter min Mening aldeles ikke benyttes af Christianssand, den kan benyttes af en Del af det vestlige Norge, men ingenlunde af Christianssand; denne By maa søge en anden Forbindelse, og saa er det rimeligt at søge Frederikshavns Forbindelsen; thi Jernbaneforbindelsen med Norge er ikke af den Bestaafenhed, og Dampskibsforbindelsen heller ikke, at der kan være Tale om, at andre Router kunne besøge Christianssand. Man kan have Fantasier om, at man i Norge paa Grund af daarlig Behandling vil sende en Del om ad Gøte-

borg, men det hører Fantasiens Verden til; thi der vil man komme ind paa en meget langsommere Forbindelse end den over Frederikshavn. Jeg tror altsaa, der er en god Slump Overdrivelse i dette Spørgsmaal, og det glæder mig, at den ærede Ordfører er kommen til en noget ædrueligere Opfattelse af Forholdet, om end vi endnu ikke ere ganske enige.

Berg: Det er blot en mere formel Bemærkning, jeg har at gjøre — jeg takker iøvrigt de høie Herrer og særlig den høitæredede Minister og Ordføreren for den Opmærksomhed, de have staaet mine Forslag. Jeg har aldrig turdet vente, at de med saa megen Kraft vilde gaa i Alden mod saadanne Forslag, som ere stillede af et enkelt enestaaende Medlem her i Salen. — Min formelle Bemærkning gjælder den Indvending, som er reist fra den ærede Ministers og Ordføreren Side mod Forslagene's Karakter, eller rettere Karakteren af Fremstillelsen, idet man mener, at det kun er Forslag, som ere fremsatte for at demonstrere. Nei, jeg har saamænd saa tidt i mit Rigsdagsliv staaet i den Stilling, at jeg har havt Ministeren og Finantsordføreren imod mig, og det har ikke afkræftet mig fra at foresvare rigtige Forslag, og det agter jeg at gjøre maaste i noget større Omfang, end min Godmodighed i de senere Aar har tilladt mig. Sagen er nemlig den, at det enkelte Medlem og det enkelte lille Mindretal i Udvalget har ogsaa sin Ret, og han maa pointere sin Stilling til de enkelte Sager, hvor han synes: nu gaar det ikke ganske, som det skulde, fordi han ogsaa herved kan give tilkjende sin Opfattelse af de Ting, han lader gaa forbi. Naar jeg altsaa paa fornøden Maade har taget mine Forbehold, betyder det, at jeg paa rette Sted her vil søge at gjøre mine Betragtninger gjældende, og saa antager jeg, at den Fremgangsmaade vil under de nuværende Forhold ligesom tidligere have den Indflydelse, at man ikke saa let alligevel og uden dog at møde virkelig Modstand kan seile over i en anden Kurs. Naar man føler, at her er der netop et Sted, hvor Folkethinget kunde lægge sit Hjerte for Dagen paa rigtig Maade, naar man har erkjendt det Urigtige i at henstille det Beløb, der er tredobbelst saa stort, som man egentlig vilde bevilge, og naar man endelig ikke kan anerkjende, at fordi Ordføreren og Ministeren har talt her i Thinget, og Udvalget har talt om Sagen, at dermed Thinget har taget Stilling til Sagen, hvilket jo først giver sig Udtryk ved en Beslutning af Thinget for eller mod Sagen, saa